

Tekst: Exodus 34: 4-9

Thema: What's in a name?

Bijzonderheid: Zondag van de drieënheden

Liturgie: Vóór de dienst: Lied 216: 1,2,3: Dit is een morgen als ooit de eerste

Welkom

Lied 705: 1,2: Ere zij aan God de Vader

Begroeting

Lied 705: 3,4

Gebed om ontferming (Tussendoor zingen wij de eerste regel van Lied 413: 3: Heer, onferm u over ons.

Aan het eind zingen we het hele couplet)

Als gloria zingen we Lied 413: 1: Grote God, wij loven U

Gesprek met de kinderen

We zingen 2x het tweede deel van Lied 288: God, ik vraag U, kom in onze kring

De kinderen gaan naar de bernetsjerke

Lezen: Exodus 34: 4-9 en Matteüs 28: 16-20

Lied 103: 3,5: Hij is een God van liefde en genade

Preek: What's in a name?

We zingen 2 x EL 351: Machtig God, sterke rots

Dankgebed

Collecte

Lied 416: 1,2,3,4 in het Fries: Hear, wês mei ús oant in oare kear

Zegen met als amen: Lied 425: Vervuld van uw zegen

Wauw!

Dat is toch wat, wat Mozes hier meemaakt.

Daar staat toch maar in vers 5: *De HEER daalde neer in een wolk, hij kwam naast Mozes staan en riep de naam HEER uit* (Exodus 34: 5).

Tjonge, wat zou Mozes op dat moment gezien hebben?

In het hoofdstuk hiervoor heeft hij de achterkant van God gezien.

Hij had gevraagd aan God, of hij Gods majesteit mocht zien.

En toen had God gezegd: Mijn gezicht mag je niet zien. Maar als ik voorbij ga, dan houd Ik mijn hand voor je gezicht. En als Ik dan voorbij ben en mijn hand weghaal, dan zul je mij van achteren zien.

Dat was natuurlijk ook al heel bijzonder.

Maar hier in vers 5 komt God nog een stapje dichterbij.

God daalt neer -in die wolk- en Hij gaat naast Mozes staan.

Mensenlief, wat een ervaring zeg.

Mozes glom er ook van.

Zijn gezicht straalde.

Hij glanse zó, dat de mensen het niet konden verdragen.

Hij moest een doek over zijn hoofd doen.

Alleen als hij sprak met God, ging die doek er weer vanaf.

Je maar zoiets meemaken, zeg.

Eigenlijk zou ik dat best ook wel willen.

Stel je voor, dat dat bij jou gebeurt.

God komt naar je toe en Hij gaat naast je staan.

En jij kunt Hem zien, Hem zo aanraken en met Hem praten.

Maar dan wordt geloven een stuk makkelijker.

Als je zoiets als Mozes meemaakt, ja, dan weet je het wel.

Maar de meesten van ons hebben zo'n ervaring nog nooit meegemaakt.

Wij moeten het doen met de verhalen, die doorgegeven worden.

Net als alle andere Israëlieten, die de verhalen over God en over Zijn daden doorvertelden aan hun kinderen en aan hun kleinkinderen.

Wij moeten het doen met dit boek: de bijbel.

En in die verhalen maakt God Zich bekend als de schepper, de allerhoogste, de eeuwige, de vader en nog veel meer.

En al die facetten van God komen als het ware samen in die éne Naam, waarmee God Zich aan Mozes openbaart.

In die naam: HEER.

God kwam naast Mozes staan en Hij riep de naam *HEER* uit.

HEER met allemaal hoofdletters.

JHWH.

De verbondsnaam.

De Ik ben, die Ik ben.

Ik ben er bij.

Wij zeggen wel: What's in a name?

Als het beessie maar een naam heeft.

De één heet Piet en de ander Klaas.

Een naam die je gekregen hebt van je ouders.

Dat kan een naam zijn, die door de geslachten heen wel vaker voorkomt.

Dat kan een Friese naam zijn of een naam met een mooie betekenis.

Maar daar moet je het dan maar mee doen. Die naam heb je gekregen. Die draag je met je mee. Zo sta je bekend.

Bij God gaat dat zelfs nog een stapje verder.

Want Hij noemt zichzelf HEER ... niet alleen maar om een naam te hebben, maar omdat Hij echt zo ís! Hij ís er echt bij. Hij is voor de volle honderd procent HEER. De Ik ben, die Ik ben.

Dus als je wilt weten, wie God nou eigenlijk is ...

als je wilt weten, hoe God is en wat Hij doet ...

luister dan goed naar Zijn Naam.

Daarin laat Hij zich kennen.

Hij kwam naast Mozes staan en riep de naam HEER uit. De HEER ging voor hem langs en riep uit: 'De HEER! De HEER! Een God die liefdevol is en genadig, geduldig, trouw en waarachtig, die duizenden geslachten zijn liefde bewijst, die schuld, misdaad en zonde vergeeft.

Kijk, zo is Hij nou.

En dat hebben Mozes en het volk ook ondervonden.

In de hoofdstukken hiervoor, in Exodus 32 en 33, is de spanning te snijden.

Daar gaat het over de geschiedenis met het gouden stierkalf.

En dan is God zó boos, dat Hij tegen Mozes zegt: Ik trek mij terug. Ik ga niet meer met jullie mee. Ik stuur wel een engel en die zal met jullie meegaan. Maar Ik niet meer.

En dan is het Mozes die als bemiddelaar tussen God en het volk in gaat staan en zegt, dat dat niet kan. HEER, U moet wel met ons meegaan. Desnoods streept U mijn naam maar door in het boek des levens, als U maar met ons meegaat. Doe ons vanhier niet optrekken, tenzij U zelf met ons meegaat.

En dan komt God terug op zijn besluit en gaat Hij toch zelf mee.
Hij is een God die liefdevol is en genadig, geduldig, trouw en waarachtig, die duizenden geslachten zijn liefde bewijst, die schuld, misdaad en zonde vergeeft.
God is HEER.

Bij die naam Heer tekenden de Joodse Rabbijnen aan: Hiermee heeft God zich in banden gelegd. In onze banden. Een band, die Hij van zijn kant niet meer kan doorsnijden. Die band met ons mensen blijft eeuwig bestaan.

Dat is wat!
En inderdaad, je kunt je er over verbazen, hoe God ondanks alles toch met ons verder gaat.
Dat is pure genade.

En wat een troost en houvast geeft dat ook.
Troost voor jezelf.
Maar ik denk ook aan ouders, die worstelen met het feit dat hun kinderen andere keuzes maken en God buiten hun leven houden. Dat is ontzettend moeilijk en daar kun je als ouders onder lijden.
Maar kijk dan ook, hoe God daar in staat. Want wij kunnen van onze kant wel zeggen: *Ik heb niets met God.*
Maar God heeft wel iets met jou! Je bent door Hem gemaakt en Hij geeft zo veel om jou, dat Hij zijn kant die band met jou niet zomaar doorsnijdt. Hij wil niets liever dan jou echt gelukkig maken en jou leven doel en zin geven. En daarom blijft Hij met open armen voor je staan en nodigt Hij je uit om bij Hem te komen en om met Hem verder te gaan.
En als ouders bid je daar ook om. Dat er een moment zal komen in het leven van je kind, dat hij of zij daar op ingaat en God toelaat.

Ja maar is dat wel waar.
God snijdt van zijn kant de band niet door.
Is dat allemaal niet veel te gemakkelijk gezegd.
Want God heeft toch ook een andere kant.
Ik bedoel, Hij is wel God.
Hij is niet maar je vriendje of zo.
Maar Hij is ook een God, die kan straffen en die ontzettend boos kan zijn.
Want ik las net wel die mooie woorden in Exodus 34. Hij is een God die liefdevol is en genadig, geduldig, trouw en waarachtig, die duizenden geslachten zijn liefde bewijst, die schuld, misdaad en zonde vergeeft.
Maar er staat nog meer hè!
Hij is ook een God die niet alles ongestraft laat en die voor de schuld van de ouders de kinderen en kleinkinderen laat boeten, en ook het derde geslacht en het vierde. Dat is hele andere koek. Maar die kant heeft God ook.

En toch heeft die kant ook weer alles met Zijn liefde te maken.
Je zou dat de keerzijde van Zijn liefde kunnen noemen.

Dat kennen wij ook wel.

Als je verliefd bent op elkaar, dan is dat iets heel moois. Wat kun je daarvan genieten.
Maar die liefde is ook heel kwetsbaar en die kan ook best pijn doen.
Als jouw vriend of vriendin bijvoorbeeld gaat flirten met een ander.
Nou maar dat maakt wat los.
Dan word je jaloers en dan word je boos. Dat kun je niet zetten.

Dat is een bewijs van jouw liefde voor jouw vriend of vriendin.
Dan is die jaloersheid en die boosheid de keerzijde van jouw liefde. Dat hoort er bij.

Zo is het ook bij God.
Als wij Hem aan de kant schuiven en Hem inruilen voor andere goden, dan krijg je te maken met die keerzijde van zijn liefde.

Maar dat is wel een uiting van Zijn liefde.
Want die jaloersheid en die boosheid zijn wel een teken, dat God van zijn kant het anders wil.
Hij snijdt de band niet zomaar door, maar Hij doet er alles om die band te herstellen.

Hij is HEER.
Zo verbindt Hij zich aan mensen.
Zo mogen we Hem kennen.
En dat is ook een uiting van Zijn liefde.
God heeft ons zó lief, dat Hij bij name gekend wil worden.

Neeltje Maria Min heeft dat prachtig verwoord in een gedicht over het noemen van de naam.
Het gaat zo:

*Mijn moeder is mijn naam vergeten.
Mijn kind weet nog niet hoe ik heet.
Hoe moet ik mij geborgen weten?*

*Noem mij, bevestig mijn bestaan,
Laat mijn naam zijn als een keten.
Noem mij, noem mij, spreek mij aan,
o, noem mij bij mijn diepste naam.*

Voor wie ik liefheb, wil ik heten.

Dat gaat heel diep.
Ook die laatste zin: Voor wie ik liefheb, wil ik heten.
What's in a name? Nou daar zit eigenlijk alles in.
Geborgenheid, bevestiging, leven, een band en vooral liefde.
Voor wie ik liefheb, wil ik heten.

De naam van God.
Die komen we ook tegen in de tweede schriftezing, in Matteüs 28, in het zendingsbevel van Jezus Christus, als Hij zegt: "En doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest."
Daar krijgt God drie gezichten.
De openbaring breidt zich verder uit.
In God blijken drie personen te zijn.

De Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Drie personen, die alle drie hetzelfde doel hebben.

Een band met mensen opbouwen.

Daarom stuurt de Vader Zijn Zoon om jou en mij te zoeken en te redden.

Daarom geeft de Vader Zijn Geest om jou en mij te bereiken en te vervullen met zijn liefde.

Daarom geeft God de opdracht om mensen te dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Daarom laat God zich kennen als de HEER, die met ons is al de dagen tot aan de voleinding van deze wereld.

Dan tot slot nog een gedicht over de Naam.

Het gaat zo:

DE NAAM

Verborgen geborgenheid

o Naam

niet te bevatten of te noemen

te denken of te doorgronden

en toch

wij zijn door Hem geschapen

in Hem leven bewegen en zijn wij

en keren tot Hem weer.

O Naam

oorsprong en einde van al wat bestaat.

onstuitbaar verlangen

diep in ons

in ons verborgen geborgenheid

in Jezus de Heer.

Opgestane uit de dood in kracht van de Geest

wordt de Naam openbaar

Liefde onvoorwaardelijk, weergaloos kwetsbaar

als het leven zelf.

Drie in Een en een in Drie

dynamiek van Relatie, durend

op goddelijke maat

heel de schepping ingesloten, niemand uitgesloten.

Vol ontferming is Hij ons nabij

dat ieder zich tot Hem keert

ten volle leven leert

in zoeken, vinden en gevonden worden

grenzen verlegt van ik naar jij en wij.

gedoopt in de Drie-ene Naam

met Hem bekleed

gaan we weg als zijn leerlingen

Hij, als een schaduw over ons heen.

Amen

Piet Hulshof
15 juni 2014